

دعای روز چهارم ماه

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، ظَهَرَ دِينُكَ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ،

خدایا! ستایش خاص تو است، دین تو آشکار شد و حجت و دلالت

وَاشْتَدَّ مُلْكُكَ وَعَظُمَ سُلْطَانُكَ، وَصَدَقَ

رسید، پادشاهی‌ات محکم، سلطنتت بزرگ، وعده‌ات راست و عرش‌ت

وَعَدُكَ وَارْتَفَعَ عَرْشُكَ، وَأَرْسَلْتَ رَسُولَكَ

فرازمند گشت، پیامبرت را به هدایت و آیین حق فرستادی تا او

بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِتُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ

را بر تمام ادیان بی‌روز گردانی اگر چه مشرکان خوش ندارند. خدایا!

الْمُشْرِكِينَ. اللَّهُمَّ فَأَكْمَلْتَ دِينَكَ وَأَتَمَمْتَ نُورَكَ،

دین خود را کامل کردی و نور خود را به اتمام رساندی، به وعده‌های

وَتَقَدَّسْتَ بِالْوَعِيدِ، وَأَخَذْتَ الْحُجَّةَ عَلَى الْعِبَادِ،

تهدید آمیزت منزه گشتی و حجت خود را بر بندگان گرفتی و

وَتَمَّتْ كَلِمَاتُكَ صِدْقًا وَعَدْلًا. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ،

گفتارهایت از روی راستی و عدالت به انجام رسید. خدایا! ستایش خاص

وَلَكَ النِّعْمَةُ، وَلَكَ الْمَنُّ، تَكْشِفُ الْعُسْرَ، وَتُعْطِي

تو است، نعمت و بخشش از تو است، دشواری را بر طرف کنی و آسانی

الْيُسْرَ، وَتَقْضِي بِالْحَقِّ، وَتَعْدِلُ بِالْقِسْطِ، وَتَهْدِي

دهی، به حق حکم فرمایی و به عدالت داوری کنی، راه را نشان دهی،

السَّبِيلَ، تَبَارَكَ وَجْهُكَ، سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ،

ذات تو بزرگ است، منزهی تو و به ستایش تو مشغولم، معبودی جز تو

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ

نیست پروردگار آسمانها و پروردگار زمینها و هر که در آنها است و

وَمَنْ فِيهِنَّ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ

پروردگار عرش بزرگ. خدایا! در کتاب تورات حمد و ستایش تو را

فِي التَّوْرَةِ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْإِنْجِيلِ، وَ لَكَ الْحَمْدُ

سزاست، ستایش در انجیل خاص تو است و ستایش در کتابهای آسمانی

فِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي سَبْعِ الْمِثَاقِ

پیشینان خاص تو است، ستایش در سبع مثنائی (هفت آیه یا هفت سوره

وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْمَلَائِكَةِ

با ثنا یا مکرر) و قرآن بزرگ تو را است، ستایش در نزد فرشتگان مقرب

الْمُقَرَّبِينَ، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْأَنْبِيَاءِ وَ الْمُرْسَلِينَ،

تو را است، ستایش در نزد پیمبران و رسولان تو را است، ستایش در

وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ، وَ لَكَ الْحَمْدُ

پیش نویسندگان ارجمند (از فرشتگان) تو را است، ستایش خاص تو

وَ الْحَمْدُ ثَنَائُكَ، وَ الْحَسَنُ بِلَاؤُكَ، وَ الْعَدْلُ

است، ستایش ثنای تو است، آزمایش تو نیکو و حکمت عدالت است،

قَضَاؤُكَ، وَ الْأَرْضُ فِي قَبْضَتِكَ، وَ السَّمَوَاتُ

زمین در قبضه قدرتت و آسمانها پیچیده به دست قدرت تو است. خدایا!

مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِكَ. اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مُقْسِطًا
 ستایش تو را است که میزانت (در مورد سنجش اعمال) به عدالت،
 الْمِيزَانِ، رَفِيعَ الْمَكَانِ، قَاضِيَ الْبُرْهَانِ، صَادِقَ
 مکانتت والا، قضاوت تو از روی برهان، گفته‌ات راست و صاحب جلالت
 الْكَلَامِ، ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ. اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 و اکرامی. خدایا! ستایش تو را است که فرو فرستنده آیات، اجابت کننده
 مُنْزِلَ الْآيَاتِ، مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ،
 دعاها، برطرف کننده اندوهها، گشاینده به نیکیها، مالک زندگی و مرگ
 اَلْفَتْحَ بِالْخَيْرَاتِ، مَالِكَ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ؛ اَللّٰهُمَّ لَكَ
 هستی. خدایا! ستایش شوکتمند تو را است، ستایش (ستایشی) دارا تو را
 الْحَمْدُ مَا جِدًّا، وَ لَكَ الْحَمْدُ وَاجِدًّا، وَ لَكَ الدِّينُ
 است، اطاعت خالص (یا همیشگی) تو را است، عرش فراگیرنده تو
 وَاصِبًا، وَ لَكَ الْعَرْشُ وَاسِعًا، وَ لَكَ الْحَمْدُ دَائِمًا،
 را است، ستایش همیشگی تو را است، ستایش عادلانه تو را است،
 وَ لَكَ الْحَمْدُ عَادِلًا، وَ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا حَمِدْتَ بِهِ
 ستایش خاص تو است آن چنان که خود را بدان ستایش کردی، ستایش
 نَفْسِكَ، وَ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا تُحِبُّ أَنْ تُحَمَّدَ وَ تُعْبَدَ
 از آن تو است همچنان که دوست داری که تو را ستایش کنند
 وَ تُشْكِرَ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ رَبَّنَا، وَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.
 و بپرستند و سپاسگزاری ات کنند. پروردگارا! ثنای تو بر جسته است

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي

و تو مهربان‌ترین مهربانان هستی. خدایا! ستایش تو را است در شب

النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى، وَ لَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى؛

چون (سیاهی اش فضا را) بیوشاند، ستایش تو را است در روز وقتی که

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ مَا أَجْمَلَكَ وَ أَجَلَّكَ، وَ لَكَ الْحَمْدُ

روشن شود، ستایش در آخرت و دنیا تو را است. خدایا! ستایش تو را

مَا أَجْوَدَكَ وَ أَجْمَدَكَ، وَ لَكَ الْحَمْدُ مَا أَفْضَلَكَ

سزاست که چه اندازه زیبا و برتری! ستایش تو را است که چه اندازه

وَ أَكْرَمَكَ، وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَحَبَّ الْعِبَادُ،

بخشنده و شوکت‌مندی! ستایش تو را است بر آن چه بندهگان دوست

وَ كَرِهُوا مِنْ مَقَادِيرِكَ وَ حُكْمِكَ، وَ لَكَ الْحَمْدُ

دارند و (آن چه را) از مقدرات و فرامین تو ناخوش دارند، ستایش در هر

عَلَى كُلِّ حَالٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ. يَا خَيْرَ مَنْ

حالی از کار دنیا و آخرت تو را است. ای بهترین کسی که از او

سُئِلَ وَ يَا أَفْضَلَ مَنْ أُؤْمَلُ، وَ يَا أَكْرَمَ مَنْ جَادَ

درخواست کنند! ای برتر کسی که بدو آرزومندم! ای کریم‌تر کسی که

بِالْعَطَاءِ. صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَ آلِهِ، وَ عَافِنَا مِنْ

به عطا بخشنده است! بر محمد پیامبرت و بر خاندانش درود فرست

مَحْذُورِ الْبَلَاءِ، وَ هَبْ لَنَا الصَّبْرَ الْجَمِيلَ عِنْدَ

و ما را از محذور بلا مصون دار، در هنگام نزول ناگواری‌ها و مصیبت‌ها

حُلُولِ الرَّزَايَا، وَلَقِنَّا الْيُسْرَ وَالسُّرُورَ، وَآكِفِنَا

صبری نیکو به ما عنایت کن، آسانی و خوشی به ما بده، از هر شر

الشَّرِّ وَالسُّرُورَ، وَكِفَايَةَ الْمَحْذُورِ، وَعَافِنَا فِي جَمِيعِ

و بدی و محذوری ما را کفایت فرما و در تمام کارها به ما صحت

الْأُمُورِ، إِنَّكَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

کامل عنایت فرما که به راستی تو دقیق و بینایی. بر محمد و خاندان

وآلِهِ، وَآتِنَا بِالْفَرَجِ وَالرِّخَاءِ، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا

او درود فرست، و به ما گشایش و وسعت در زندگی عطا کن، در

حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ، يَا

دنیا نعمتی و در آخرت نیز نعمتی به ما ببخش و از عذاب دوزخ نگاهمان

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

بدر ای مهربان‌ترین مهربانان!